

ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΑΡΧΑΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑ

ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ, ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΝ ΘΕΣΙΝ,
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ
ΤΩΝ ΠΡΩΤΙΣΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

ΣΥΝΕΡΑΝΙΣΘΕΝΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΝ

ΥΠΟ

ΡΟΒΕΡΤΟΥ ΠΕΛΕΚΑΣΗ

Διδασκάλου Δημοσίου Αγγλικῶν Γραμμάτων
Ιστορίας καὶ Γεωγραφίας.

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΔΑΠΑΝΗ

ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΟΜΟΣ Α΄.

ΚΕΡΚΥΡΑΙ

Εν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

1845.

Γ.Μ 4233 ΤΑ' 2π. ΕΒΕ

285 ε. δ. Β' (Γ.Μ 4847)

Σ 0
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ
ΚΕΡΚΥΡΑΙ
1845

TO HIS EXCELLENCY
JOHN LORD SEATON
G. C. B. G. C. M. G. G. C. H.

HER BRITANNIC MAJESTY'S

Lord High Commissioner

OF THE UNITED STATES
OF THE IONIAN ISLANDS

&c. &c. &c.

PRESIDENT OF THE HONOURABLE COMMISSION
OF PUBLIC INSTRUCTION.

My Lord!

The zeal with which Your Lordship
encourages all good and useful pursuits, makes
me anxious, as a teacher of youth, to connect
one of the subjects of my instruction, with
Your Lordship's Name.

If I have succeeded in the following

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

pages, by the aid of many valuable English works in my possession, to select such historical facts, as are best suited to inculcate sound principles, and rules for our conduct, as individuals and members of society, as well as to illustrate the working out of the great designs of God, Your Lordship will not have to regret the gracious permission given me, to dedicate this manual to Your Lordship.

That Your Lordship may long continue to be a promoter of Education, among the people to which Providence has called You, is the earnest desire of

Your Lordship's
Respectful and Obedient
Humble servant,

Corfu, August 30, 1845.

Robert Pelicassis,
Teacher of English, History,
and Geography.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

1. Η ἀξία ἐκάστης ἐπιστήμης ἐκτιμᾶται ἀναλόγως, καθ' ὅσον αὕτη παρακινεῖ τὴν πρόοδον τῆς ἀκραιφνοῦς ἀρετῆς, καὶ καθ' ὅσον χειραγωγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπόκτησιν ἐκείνων τῶν ιδιοτήτων, αἵ τινες μέλλουν νὰ τὸν καταστήσωσιν ὠφέλιμον εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἐπιστήμαι τινὲς παρέχουσι καὶ δευτερεύουσιν ὠφέλειαν καθότι προμηθεύουσι λογικὴν διατριβήν, ἀνακουφίζουσιν ἐκ διαλειμάτων τὸν νοῦν ἀπὸ τὰς σοβαρὰς μελέτας, ἐνισχύουσι, καὶ ἐτοιμάζουσι αὐτὸν εἰς νέας ἀσχολίας. Ἰδιαίτερος δὲ ἐντελῆ ἐπιστήμην δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν ἐκείνην, ἣτις παρὰ τὰ ἄνω προτερήματα, παρέχει τοιοῦτον βαθμὸν ἀνεύσεως, ὥστε ν' ἀφαιρῇ πᾶσαν ἀνάγκην τοῦ νὰ προστρέχη τις εἰς οὐτιδανὰς πράξεις, χάριν φυγαγωγίας.

2. Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς λέγει, ὅτι "ἡ Ἱστορία εἶναι αὕτη ἡ Φιλοσοφία διδασκομένη διὰ παραδειγμάτων." Οἱ κοινῶς ὁμολογοῦσιν, ὅτι ὁ κανὼν ἀνευ παραδείγματος εἶναι ἀτελής· καὶ ἐπειδὴ οἱ νόμοι τῆς ἠθικῆς, καὶ οἱ κανόνες ἐν γένει τοῦ βίου, ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς πείρας, καὶ ὑποτάσσονται ἀδιαλείπτως εἰς τὴν δοκιμασίαν αὐτῆς καὶ ἔρευαν, ἡ Ἱστορία προσθέτουσα εἰς τὴν ἰδίαν ἡμῶν πείραν, μέγαν θησαυρὸν τῆς πείρας πολλῶν αἰῶνων καὶ ἀνθρώπων, μᾶς προμηθεύει ἀναρίθμητα παραδείγματα, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ ἐξακριβώσωμεν ὅλας τὰς ἐντολάς τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς φρονήσεως.

3. Ἡ Ἱστορία, ἐκτὸς τῶν γενικῶν αὐτῆς πλεονεκτημάτων, παρέχει καὶ ἰδιαίτερας ὠφελείας εἰς διαφόρους ἀν-

θρώπους, κατὰ τὴν κατεχομένην ὑπ' αὐτῶν κοινωνικῆν θέσιν, καὶ ἀσχολίαν τοῦ βίου.

4. Απαραίτητον χρέος ἐκάστου ἐλευθέρου ἀνδρός, εἶναι νὰ γνωρίζῃ μέχρι τινός τὴν Ἱστορίαν. Αὕτη ἀνακαλύπτει εἰς ἡμᾶς τὰ ἐλατῆρια τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων· τὰ αἷτια τῆς ἀρχῆς, τοῦ μεγαλείου, τῆς ἀκμῆς, καὶ τῆς πτώσεως τῶν ἐπικρατειῶν. Δεικνύει τὴν ἀμοιβαίαν ἐπιβροχὴν τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐθίμων, διασκεδάζει τὰς προλήψεις, τρέφει τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ζῆλον, καὶ μᾶς διδάσκει τὸν καταλληλότερον τρόπον διὰ τὴν πρόοδον αὐτῆς καὶ βελτίωσιν· διαφωτίζει ἐπίσης τὰ ἀγαθὰ τῆς πολιτικῆς ἐνώσεως, καὶ ἐκθέτει τὰς ἀθλιότητας τοῦ στασιαστικοῦ πνεύματος· παριστάνει τὸν κίνδυνον ἀφ' ἑνός τῆς ἀπεριορίστου ἐλευθερίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀνδραποδίζουσαν ἐπιβροχὴν τῆς δεσποτικῆς δυνάμεως.

5. Ἡ σπουδὴ τῆς Ἱστορίας ἀπαιτεῖ κανονικὸν σχέδιον· διότι ἡ ἐπιστήμη αὕτη, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, ἐνδέχεται νὰ παρεκτραπῆ ἀπὸ τὴν κυρίαν αὐτῆς χρῆσιν. Εἰς τινὰς μὲν χρησιμεύει ὡς ὀκνηρὰ διατριβή· εἰς ἄλλους ὡς τροφὴ κενοδοξίας· καὶ εἰς ἄλλους ὑποθάλλει τὰς φατριαστικὰς προλήψεις, φέρουσα εἰς πολιτικὸν φανησιασμόν. Ἔως δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ θέλοντες νὰ ἀποκτήσωσιν ἱστορικὰς γνώσεις, κινούμενοι ἀπὸ τὸν πλέον ἀξιέπαινον σκοπὸν, κινδυνεύουσι ἐνίοτε δι' ἔλλειψιν καταλλήλου ὁδηγοῦ, ἐπειδὴ καμμία ἐπιστήμη δὲν ἐμεθοδίωθη τόσον ὀλίγον ὅσον ἡ Ἱστορία. Αἱ πηγαὶ τῶν προλήψεων εἶναι ἀναρίθμητοι, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν νέων δὲν συμφέρει νὰ μένη χωρὶς διεύθυνσιν, μεταξὺ τῶν ἐσφαλμένων, ἰδιοτελεῶν, καὶ ἀντιφατικῶν ἐκθέσεων τῶν διαφόρων ἱστορικῶν. Ἐκτὸς τοῦ μεγάλου πλεονεκτήματος τοῦ διακρίνειν τὴν ἀλήθειαν τοῦ ψεύδους, ἢ προσοχὴ ἡμῶν πρέπει νὰ διευθύνηται μόνον εἰς ἐπωφελεῖς ἀληθείας. Μέγας

κίνδυνος προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν μυθιστοριῶν, ἀπειρισκέπτων συλλογῶν ἀνεκδότων, κ. τ. λ., ἐπειδὴ πολλὰ τούτων παριστάνουσι τὰς πλέον διεφθαρμένας εἰκόνας, ἐξασθενοῦσι τὴν πρὸς τὴν ἀρετὴν ἡμῶν πίστην καὶ ἀφοσιώσιν, καὶ μᾶς δεικνύουσι μόνον τὰς ἀπαισιωτέρας ἐπόψεις τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως.

6. Εἶναι δύσκολον νὰ δώσῃ τις κατάλληλον σχέδιον τῆς σπουδῆς ταύτης τῆς ἐπιστήμης, καὶ πολὺ μᾶλλον ὅταν πρόκηται λόγος περὶ στοιχείων Γενικῆς Ἱστορίας. Ὁ ἐπιχειρῶν τοιοῦτον ἔργον πρέπει νὰ συμβιβάσῃ τὸ ὠφέλιμον μετὰ τοῦ ἡδέος, νὰ διασκεδάσῃ ὅσας δύναται προλήψεις, νὰ συμβουλευθῇ διαφόρων γνώμας, νὰ θέσῃ εἰς τὴν στάθμην διαφόρους πολιτικὰς δοξασίας, νὰ προφέρῃ δὲ κρίσιν ἐπὶ θεμάτων, τὰ ὁποῖα μετὰ πολυμαθείας ἐσυζητήθησαν. Ὁ τοιοῦτος πρέπει νὰ κατέχῃ χαρακτῆρα νοός, καὶ ἐγκράτειαν αἰσθήματος· εἰς πολλὰς περιστάσεις πρέπει νὰ λησμονήσῃ τὴν δημοτικότητα, ἀντὶ δὲ ταύτης νὰ προτιμήσῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ συνειδήσεως, καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου. Παραβλέπων δὲ πᾶσαν μερικὴν καὶ δευτερεύουσαν σκέψιν, πρέπει οὗτος νὰ διευθύνῃ τοὺς σκοπούς του μόνον καὶ μόνον εἰς τὸ πρῶτιστον ἀντικείμενον πάσης ἀγωγῆς, τούτεστι εἰς "τὴν μόρφωσιν καλῶν ἀνθρώπων, καὶ καλῶν πολιτῶν."

7. Εἰς τὰ ἀκόλουθα κεφάλαια, κατὰ τρόπον ἀρτιφανῆ μὲν, ἀλλ' εὐστοχον καὶ ἐπιτήδειον, ὑπόσχομαι νὰ πραγματευθῶ τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις, ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους αἰῶνας, καὶ ἀφ' ὅτου ἀρχεται ἡ ἀξιόπιστος Ἱστορία, μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Συμπεριλαμβάνων τὴν ἀρχὴν τῶν ἐπικρατειῶν καὶ βασιλείων, τὰς φάσεις αὐτῶν, τὰ αἷτια τοῦ μεγαλείου, τῆς πτώσεως, καὶ τῆς ἀφάνισις αὐτῶν ἀφανισμοῦ, ἐνταυτῷ δὲ ὡς ἀποτέλεσμα ἀναγκαίαν τὴν ἐξιστόρησιν τῶν ἡθῶν, τῶν

νόμων, τοῦ εἶδους τῶν κυβερνήσεων, τῆς θρησκείας, τῶν ἐπιστημῶν, καὶ τῶν τεχνῶν τῶν διαφόρων ἐθνῶν.

8. Εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν στοιχείων τούτων προθέμην νὰ καταβάλω τόσην σκέψιν ἐπὶ τῶν τοιούτων, ὅση ἀπαιτεῖται πρὸς σύλληψιν λογικῶν ἰδεῶν, τόσον περὶ τῶν αἰτιῶν καὶ ἀποτελεσμάτων τῶν διαφόρων συμβάντων, ὅσον περὶ τῆς πολιτικῆς τῶν πρωταγωνιστῶν. Ἀπέφυγον ὁμῶς μετὰ προσοχῆς τὰς ὑπερβολὰς τῶν θεωριῶν αἱ ὁποῖαι ἐνίοτε παρεισέφρυσαν εἰς συγγράμματα τοιοῦτου εἶδους, αἱ τινες δι-σχυριζόμεναι νὰ ἐξηγήσωσι τὴν φιλοσοφίαν, ἢ τὸ πνεῦμα τῆς ἱστορίας, ἀποβλέπουσι μᾶλλον εἰς τὸ νὰ δείξωσι τὴν ῥητορικὴν εὐγλωττίαν, καὶ τὴν εὐφυΐαν τοῦ γράφοντος, παρά νὰ διδάξωσι τὸν μαθητὴν τὸ ὠφελιμότερον, τουτέστι "τὸ πραγματικὸν τῆς ἱστορίας."

9. Ἡ ἐπαρίθμησις τῶν διαφόρων βοηθημάτων ὅσα μετεχειρίσθην εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος πονήματος, ἤθελεν ἴσως νομισθῆ ὑπὸ τινων ἐπίδειξις πολυμαθείας· τοιαῦτα ὁμῶς συγγράμματα ὡς τὸ τοῦ Κονδιλιάκ, Μιλότου, Μῶ, καὶ ἄλλων νεωτέρων ὡς τοῦ Ηρενίου, Νιεβούρ, Τέϊλορ, Τάϊτλερ, ἰδιαιτέρως δὲ τὰ πολύτιμα ἄρθρα τῆς Βρετανικῆς Εγκυκλοπαιδείας, ἀδίκως ἤθελον ἀποσιωπῆσαι· εἰς τοὺς δύο μάλιστα τελευταίους χρεωστῶ νὰ ἀποδώσω ἀπείρους εὐχαριστίας.

10. Τὰ κεφάλαια τ' ἀποβλέποντα τὴν κοινωνικὴν τῶν παλαιῶν Αἰγυπτίων κατάστασιν, συνερανίσθησαν ἀπὸ τὰς περιηγήσεις καὶ ἀνακαλύψεις τοῦ Σαμπολιῶνος, Ροσελίνου, Οὔϊλκινσῶνος, καὶ ἄλλων, αἱ τινες ἤνοιξαν εἰς ἡμᾶς τὰ οἰκιακὰ καὶ δημόσια ὑπομνήματα τῶν Φαραόνων, καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν, καὶ μᾶς ἐθέσαν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξει-κονίσεις ὄλων τῶν πράξεων τοῦ βίου, τὰς ὁποίας οἱ Αἰ-γύπτιοι συνείθιζον νὰ γράφωσιν εἰς τὰς οἰκοδομᾶς των,

Διὰ τε τὴν ἐκτασιν καὶ τὸ εὐχρῶν τοῦ Α' Τόμου, τὰ Στοιχεῖα τῆς Αρχαίας Ἱστορίας ἐκδίδονται εἰς δύο Διανομὰς.

ΔΙΑΝΟΜΗ Α'.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

(Διανομή Πρώτη)

	Σελ.
Ανάθεσις τοῦ Συγγράμματος	3
Προλεγόμενα	5
Ορισμός, Διαίρεσις, Πρόθεσις, κ. τ. λ. τῆς Ἱστορίας.	(5)
Ἐποχαι, καὶ Ἐξήγησις αὐτῶν	(6)
Εἰσαγωγή τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας	11
Μέρος Α'. Ο ἄνθρωπος. Γεωγραφικὴ αὐτοῦ διασπορά	11
Μέρος Β'. Περὶ τοῦ εἶδους τῶν πρώτων διοικήσεων. Περὶ τῶν Νόμων, Ἠθῶν, Τεχνῶν καὶ Ἐπιστημῶν τῶν ἀρχαίων ἐν περιλήψει	13
Μέρος Γ'. Σκοπὸς τῆς Ἱστορίας	17
Μέρος Δ'. Κοσμογονία κατὰ τὰς διαφόρους σχολὰς τῶν ἀρχαίων, καὶ νεωτέρων, καὶ τέλος κατὰ τὴν Ἁγίαν Γραφήν.	18
Μέρος Ε'. Περὶ τῆς Γῆς καὶ τῶν φυσικῶν αὐτῆς μεταβολῶν	21
Μέρος ΣΤ' Περὶ τοῦ Ἀνθρώπου	24

ΑΡΧΑΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΕΦ. Α'

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. Μέρος Α'. Γεωγραφικὴ Περιγραφή καὶ Ἀρχαιολογία	26
Μέρος Β'. Πολιτικὴ καὶ Κοινωνικὴ τῶν Παλαιῶν Αἰγυπτίων κατάστασις. Ὁρησκεία, ἥθη καὶ ἔθιμα κ. τ. λ.	36
Μέρος Γ'. Πολεμικὴ καὶ Στρατὸς τῶν Αἰγυπτίων	44
Μέρος Δ'. Φυσικὴ Ἱστορία τῆς Αἰγύπτου	49
Μέρος Ε'. Ἱστορία τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ τὴν ἀρχαιότεραν ἐποχὴν μέχρι τῆς βασιλείας Ψαμμίτιχου Π. Χ. 1900—650 Δυναστείαι, κ. τ. λ.	50
Μέρος ΣΤ'. Ἀπὸ Ψαμμίτιχου μέχρι τῆς ὑποδουλώσεως αὐτῆς ὑπὸ Καμβύσου	62
Μέρος Ζ'. Αἰγυπτιακὰ ἐπιτηδεύματα, βιομηχανία καὶ ἐμπόριον.	69

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΑΙΘΙΟΠΙΑ. Μέρος Α'. Γεωγραφία. Φυσικὴ Ἱστορία, κ. τ. λ.	74
Μέρος Β'. Ἱστορία τῶν Αἰθιοπῶν	76
Μέρος Γ'. Τέχναι, ἐμπόριον καὶ βιομηχανία	80

ΠΙΝΑΞ

Υ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Σελ.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ ΚΑΙ ΑΣΣΥΡΙΑ. Μέρος Α'. Γεωγρ. Περιγρ. Φυσικὴ Ἱστορ. κ. τ. λ.	82
Μέρος Β'. Πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ τῶν Ἀσσυρίων κατάστασις.	84
Μέρος Γ'. Ἱστορία τῶν Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλωνίων	87
Μέρος Δ'. Τοπογραφία τῆς Νινευῆ καὶ Βαβυλῶνος	94
Μέρος Ε'. Ἐμπόριον καὶ ἐπιτηδεύματα τῶν Βαβυλωνίων.	99

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΔΥΤΙΚΗ ΑΣΙΑ. Μέρος Α'. Γεωγραφικὴ Περιγραφή	102
Μέρος Β'. Ἀρχαία Ἱστορία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας	104
Μέρος Γ'. Συρία, Γεωγραφικὴ Περιγραφή, κ. τ. λ.	108
Μέρος Δ'. Κοινωνικὴ καὶ Πολιτικὴ κατάστασις τῶν Συρῶν καὶ Φοινίκων.	111
Μέρος Ε'. Ἱστορία τῶν Συρῶν καὶ Φοινίκων	112
Μέρος ΣΤ'. Αποικίαι τῶν Φοινίκων καὶ κατάκτησις αὐτῶν.	115
Μέρος Ζ'. Ἐπιτηδεύματα καὶ Ἐμπόριον	118

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ. Μέρος Α'. Γεωγραφία	123
Μέρος Β'. Ἱστορία ἀπὸ 1920 Π. Χ. μέχρι τῶν 975.	125
Μέρος Γ'. Ο Ἰησοῦς κυριεύει τὴν Χαναάν	133
Μέρος Δ'. Ἱστορία τῶν Ἰσραηλιτῶν ὑπὸ τοὺς Κριτᾶς	138
Μέρος Ε'. Ἱστορία τοῦ ἐνωμένου βασιλείου τοῦ Ἰσραήλ.	145
Μέρος ΣΤ'. Ἀναστάσις τῶν δέκα φυλῶν, καὶ συνέχεια τοῦ Ἰσρ. βασιλείου	156
Μέρος Ζ'. Βαβυλωνικὴ αὐτῶν αἰχμαλωσία	167

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΔΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΣΩΝ. Μέρος Α. Γεωγραφ. καὶ Ἀρχαιότητες	180
Μέρος Β'. Πηγαὶ τῆς τῶν Παλαιῶν Περσῶν Ἱστορίας	183
Μέρος Γ'. Κοινωνικὴ καὶ Πολιτικὴ κατάστασις τῆς Περσίας.	186
Μέρος Δ'. Ἱστορία τῶν Μήδων καὶ Περσῶν ὑπὸ τὴν Καϊνάνιον Δυναστείαν	191
Μέρος Ε'. Ἱστορία τῶν Περσῶν ὑπὸ τὴν Ὑστασπικὴν Δυναστ.	198

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

	Σελ.
ΑΦΡΙΚΑΝΑΙ ΤΩΝ ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΑΠΟΙΚΙΑΙ. Μέρος Α΄. Γεωγραφία τῆς Βορείου Αφρικῆς	206
Μέρος Β΄. Κοινωνική καὶ Πολιτική τῶν Καρχ. κατάστασις	209
Μέρος Γ΄. Ἱστορία τῆς Καρχηδόνας ἀπὸ τὴν θεμελίωσιν τῆς πόλεως μέχρι τῆς ἀρχῆς τῶν πολέμων μετὰ τῶν Συρακουσῶν	213
Μέρος Δ΄. Ἱστορία τῆς Καρχηδόνας κατὰ τοὺς Σικελ. πολέμους.	218
Μέρος Ε΄. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν Ρωμαϊκῶν πολέμων μέχρι τῆς καταστροφῆς τῆς Καρχηδόνας	227
Μέρος ΣΤ΄. Ναυτικὸν καὶ Ἐμπόριον τῆς Καρχηδόνας.	232

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

ΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ. Μέρος Α΄. Γεωγραφία	
τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος	236
Παλαιὰ διαιρέσεις. Σελ. 237—Θεσσαλία. 237.—Θεσσα. λαοί.	243
Ἠπειρος. 251.—Ακαρνανία. 254.—Αἰτωλία. 256 Λοκρῆς.	257
Δωρίς. 259.—Φωκίς, καὶ Δελφοί. 262.—Βοιωτία	266
Μεγαρίς. 272.—Ἀττικὴ. 275.—Ελευσίς καὶ τὰ Ελευσίνια	281
Σαλαμίς, κ. τ. λ.	283
Μέρος Β΄. Γεωγραφία τῆς Πελοποννήσου.—Αρκαδία	284
Λακωνία. 288.—Μεσσηνία. 289. Αργολίς. 291. Ἠλις	296
Ὀλυμπία καὶ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. 298.—Ὀλυμπιάδες	303
Κόρινθος. 305.—Αχαΐα	304
Μέρος Γ΄. Ἑλληνικαὶ Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Μεσογείου	306
Μέρος Δ΄. Ἰονικαὶ Νῆσοι	315
Μέρος Ε΄. Κοινωνική καὶ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος κατάστασις	316
Μέρος ΣΤ΄. Ἱστορία τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων ἐκ τῶν ἀρχαιτέρων χρόνων μέχρι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.	320
Μέρος Ζ΄. Ἀπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, μέχρι τῆς συστάσεως τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν. Π. Χ. 1183-994.	328

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Ἱστορία τῶν Ἑλληνικῶν κρατῶν καὶ τῶν ἀποικιῶν τοῦ περσικοῦ πολέμου. Μέρος Α΄. Τοπογραφία τῆς Σπάρτης, ἀρχαιότητες, κ. τ. λ.	
Ἡ Δημοκρατία τῆς Σπάρτης καὶ ἐκείνη τῶν Ἀθηνῶν εἰς παραλλήλιαν	334
Σκέψεις ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐπιβροῆς αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου.	340
Μέρος Β΄. Νομοθεσία τοῦ Λυκούργου καὶ Μεσσηνιακὸν πόλεμον.	342

Μέρος Γ΄. Τοπογραφία τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀρχαιότητες	346
Μέρος Δ΄. Ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Περσικοῦ πολέμου	356
Πρῶτος Ἰερὸς Πόλεμος	363
Μέρος Ε΄. Ἱστορία τῶν μικροτέρων Ἑλληνικῶν πόλεων	365
Μέρος ΣΤ΄. Ἱστορία τῶν πρωτίστων Ἑλληνικῶν νήσων	368
Μέρος Ζ΄. Ἱστορία τῶν Ἑλληνικῶν κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἀποικιῶν	370
Μέρος Η΄. Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι κατὰ τὸν Εὐξεινον Πόντον τὰ παράλια τῆς Θράκης, Μακεδονίας, κ. τ. λ.	376

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Ἱστορία τῆς ἐλλάδος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν Περσικῶν πολέμων μέχρι τῆς ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.—Μέρος Α΄.	
Ο Α΄. Περσικὸς πόλεμος	380
Μέρος Β΄. Ο Δεύτερος Περσικὸς πόλεμος	385
Μέρος Γ΄. Ο Πρῶτος Πελοποννησιακὸς πόλεμος	394
Μέρος Δ΄. Ο Δεύτερος Πελοποννησιακὸς πόλεμος	402
Μέρος Ε΄. Τυραννικὴ κυβέρνησις τῆς Σπάρτης, καὶ Γ΄ Πελοποννησιακὸς πόλεμος	407
Μέρος ΣΤ΄. Ο Δεύτερος Ἰερὸς πόλεμος, καὶ ἀφηνισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας	418

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Μέρος Α΄. Πολιτικαὶ σκέψεις ἐπὶ τῆς Ἱστορίας τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων	422
Μέρος Β΄. Κατάστασις τῶν τεχνῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.	424
Περὶ Γλυπτικῆς	424
Περὶ Ζωγραφικῆς	438
Τινὰ περὶ Μουσικῆς τῶν Ἀρχαίων.	441
Μέρος Γ΄. Περὶ τῶν Ἑλλήνων Ποιητῶν	447
Μέρος Δ΄. Περὶ τῶν Ἑλλήνων Ἱστορικῶν.	451
Μέρος Ε΄. Περὶ τῶν Ἑλλήνων Φιλοσόφων, Σχολῶν ἢ Αἱρέσεων.	454
ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.—Α΄. Κατάλογος τῶν Αἰγυπτίων Βασιλέων	459
Β. Περὶ τοῦ Κύρου	480
Γ. Ἐμπορικὴ συνθήκη μετὰξὺ Ρώμης καὶ Καρχηδόνας	464

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τῆς τῶν Ἑλλήν. Νομισμάτων ἐξ ἰδιαιτέρας
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
 τοῦ Συγγραφίως συλλογῆς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.ΣΙ.0014

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΗΜΟΔΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ